

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **28 listopada 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **S. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **26 czerwca 2012 r.** sygn. akt **III U 588/12**

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 30 marca 2012 roku w ten sposób, że przyznaje S. J. prawo do emerytury od dnia 28 lipca 2012 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 30 zł (trzydzieści zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III AUa 846/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. jedn. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił S. J. prawa do emerytury, ponieważ

nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych oraz nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia, podnosząc, że za zakwestionowany przez organ rentowy okres przedstawił świadectwo pracy w warunkach szczególnych, w którym znajduje się zapis o wykonywaniu pracy na stanowisku pracownika obsługi w transporcie, wymienionym w wykazie A, dziale VIII, poz. 1 pkt. 3 zarządzenia Min. Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że wnioskodawca jest zatrudniony w Zakładzie (...). Nadto, zdaniem organu rentowego charakter pracy wykazanej w świadectwie pracy w warunkach szczególnych nie odpowiada temu, jaki figuruje w wykazie A, dziale VIII pod poz. 1 rozporządzenia RM z 7.02.1983 r.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. akt III U 588/12 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że S. J., ur. (...), w okresie od 8 lipca 1974 r. do 31 lipca 1992 r. był pracownikiem WSK (...) w M. na stanowiskach robotnika transportowego i robotnika obsługi, wykonując ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe, także przy materiałach sypkich, pylistych, toksycznych, żrących i parzących. Wnioskodawca otrzymał świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 15 stycznia 1995 r., stwierdzające, że od 8 lipca 1974 r. do 31 lipca 1992 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace robotnika przeładunkowego na stanowisku robotnika obsługi, wymienione w wykazie A, dział VIII, poz. 1 pkt. 3 załącznika nr 1 zarządzenia nr 3 Min. Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Na podstawie powyższego świadectwa pracy w warunkach szczególnych i zeznań świadków Sąd ustalił, że wnioskodawca ma staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 18 lat i 24 dni.

Przechodząc do oceny prawnej Sąd Okręgowy stwierdził, że S. J. wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 15 – letni okres pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych, jak też ponad 25 – letni staż okresów składkowych i nieskładkowych, jednak nie spełnił wszystkich warunków do przyznania emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na fakt, iż do dnia wyrokowania przez Sąd I instancji nie rozwiązał stosunku pracy.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca domagał się jego zmiany i przyznania emerytury w obniżonym wieku, podnosząc że z dniem 27 lipca 2012 r. rozwiązał umowę o pracę z Zakładem (...) K. R.w P., a tym samym spełnił ostatni warunek przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego.

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnień S. J. do emerytury w obniżonym wieku, a to w związku z zatrudnieniem w warunkach szczególnych, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227).

Prawo do emerytury, zgodnie z powołaną podstawą prawną, przysługuje ubezpieczonemu – mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r., po ukończeniu 60 lat, o ile przed dniem 1 stycznia 1999 r. spełni warunki stażowe – a to wykaże łączny staż ubezpieczenia wynoszący, co najmniej 25 lat, w tym 15 lat wykonywania stale i w pełnym wymiarze pracy w warunkach szczególnych oraz który nie przystąpił do OFE i rozwiązał stosunek pracy. Podkreślenia wymaga, iż prawo do tej emerytury przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął przewidziany ustawą wiek emerytalny.

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji w zakresie rodzaju pracy wykonywanej przez wnioskodawcę, a także dokonaną przez ten Sąd ocenę iż była to praca w warunkach

szczególnej, odpowiadająca pozycji wykazu A, Działu VIII, pkt. 1 – załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) na stanowisku robotnika przeładunkowego, określonym w dziale VIII, poz. 1 pkt. 3 załącznika nr 1 zarządzenia nr 3 Min. Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Środkiem dowodowym, stwierdzającym okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych jest świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wystawione przez zakład pracy, które jednak jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 kpc podlega kontroli zarówno, co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Zakwestionowanie przez organ rentowy świadectwa pracy w warunkach szczególnych z dnia 19 stycznia 1995 r. skutkowało przeprowadzeniem postępowania dowodowego przed Sądem, w toku którego przesłuchani zostali świadkowie, zatrudnieni wraz z wnioskodawcą w WSK M., w handlowym transporcie wewnętrznym. Treść złożonych zeznań wskazuje, że wnioskodawca wykonywał prace rozładunkowe i załadunkowe przy różnego rodzaju materiałach, takich jak: wiązki stali, worki z cementem, wapnem, beczki z substancjami trującymi, części silnikowe, przy czym załadunek i rozładunek wykonywany był ręcznie i przy użyciu wózków widłowych i odbywał się na zewnątrz przez okres całego roku.

Również analiza akt osobowych wskazuje, że wnioskodawca był pracownikiem transportu wewnętrznego, w kwestionariuszu osobowym pracownika, sporządzonym w dniu 23 stycznia 1975 r. jako wykonywany zawód wskazany został: ładowacz ciężkich ładunków. Zajmowanie stanowiska robotnika transportowego potwierdzają zalegające w aktach osobowych angaże, z których wynika zmiana nazwy stanowiska na robotnika obsługi dopiero od dnia 1 marca 1990 r. (k. 14 akt osobowych). Gdyby nawet jednak przyjąć, iż od tej daty wnioskodawca nie wykonywał prac przeładunkowych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, to i tak spełniony pozostaje warunek posiadania piętnastoletniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Skoro zatem wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy i tym samym spełnił ostatni warunek przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS to należało przyznać wnioskodawcy prawo do dochodzonego świadczenia od dnia następującego po ustaniu zatrudnienia.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w punkcie I sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc. Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w art. 98 kpc.

(...)

- (...) R. – (...),

- (...).